

Не печалься, не журися, мила...

Микола Луків

Не печалься, не журися, мила,
Усміхнись і не корись жалю.
Напинає доленька вітрила,
Шепчуть губи: я тебе люблю.

Дмуть вітри і підіймають хвилі,
Океан житейський клекотить.
Переможем чи впадем безсилі?
Шлях далекий і важкий лежить.

За кормою закипає піна,
Хмариться на обрії блакить.
Будь за мене впевнена й спокійна,
Хай тебе майбутнє не страшить.

Побажай удачі кораблю
І люби, як я тебе люблю.